ջանին և Առաքելին և եղբաւր որդոցն Խըղղաթին և Ղուլաթին և Յովհաննես սարկաւագին, հօրեղբարցն Բանարգեսին և Մելիտոնին և որդոյն Կարապետին և Փախչանին, Յովսեփին և Աւետիսին...»:
«Այլ եւ ես Սրապիոն վարդապետս ետու գրել զքարոզգիրքս մեր հոգևոր որդոյս Աշեֆխիանոսիս».

«Ինձ յիշատակ անջնջելի.
Զձեզ աղաչեմ որ հանդիպի,
Տեսանիցէ և կամ օգտի,
Օրինակէ կամ ուսանի.
Յիշման առնէ գիս արժանի.
Յաղօթքն իւր սուրբ ընդունելի:
Այլ և զօրդիքն իմ հոգելի.
Զաշակերտեալքս տեառն բանի,
Զտէր Մկրտիչն հեզահոգի.
Որ է բնական Մեծոփեցի.
Եւ ի յերկրէն Բաջբերունի
Զտէր Յովհաննէսն զՄշեցի.
Եւ զտէր Ղազարն Եզընկացի.
Զտէր Պետրոսն Ուռհայեցի.
Եւ զՏիրատուրն Կարնիրվանցի.
Զտէր Յակոբ Կամախեցի.
ԶԱշեֆխիանոս անբարի.
Տրուպ ծառայ եմ ամենի:
Այլ և զվարպետս մեր արի
Տէր Թադէոս անուն բարի:»

(Մառ. Ցուց. 2. Հա. 1891. էջ 46—54):

ՍՐԱՊԻՈՆ ՎՐԴ. ՈՒՌՀԱՅԵՑԻ.— ՄՁ. Թ. 340. Մեկն. Սաղմոսաց ձեռագրերին մէջ Սրապիոն վրդ. ունի երկու յիշատակարան. առաջինովը ձեռագիրը յիշատակ կուտայ Բարձրահայեաց Ս. Աստուածածնի վանքին ՌԾԲ (=1603) թուին, իսկ երկրորդովը՝ պահպանակին վրայ կը գրէ հետևեալը. «Ես Սրապիոն վրդպս. որ էի յԵրուսաղէմ ՌԽ (=1591) թվին. յուլիս զ. յաւուր ուրբաթի լսեցաք գրօթ մահուն տէր Դաւիթ պատրիարքին Ասորոց: Յուլիս իը. տեսի երազ, որ իմ սարկաւագ Աստուածատուրն սև փիլոն էր առեր ի վերան ու կուլար թէ է՞ր աբեղա չեղա»: Սրապիոն վրդ. Գրիգոր ԺԳ անուամբ ամենայն